Parasha 27 Torah Tatzria - Mezåra

Tredje Mosebok /Leviticus / Vayikra

Kapittel 12
Kapittel 13
Kapittel 14
Kapittel 15

Parashah 27 haftarah

Andre kongebok 4:42 – 5:19

Andre kongebok 7:3 – 7:20

Parashah 27 brit chadashah

Matittjaho / Matteus 8:1 – 8:17

Matittjaho / Matteus 9:20 – 9:26

Matittjaho / Matteus 11:2 – 11:6

Markus 1:40 – 1:45

Markus 5:24 – 5:34

Lukas 2:22 – 2:24

Lukas 5:12 – 5:16

Lukas 7:18 – 7:23

Lukas 8:42 – 8:48

Jåchanan / Johannes 6:8 – 6:13

Romerne 6:8 – 6:23

Hebreerne 13:4

Tredje Mosebok /Leviticus / Vayikra

Kapittel 12

1 1 Så talte YHVH til Måshe og sa: 2 «Tal til Israels barn og si: Hvis en kvinne er blitt med barn
og har født en gutt, skal hun være uren i syv dager. Like mange dager som ved den vanlige
urenheten hennes, skal hun være uren. 3 På den åttende dagen skal kjøttet på forhuden
hans bli omskåret. 4 Så skal hun vente i trettitre dager mens blodet hennes blir renset. Hun
skal ikke røre noe hellig, og heller ikke komme inn i helligdommen før dagene for renselsen
hennes er fullført. 5 Men hvis hun føder en pike, skal hun være uren i to uker, like lenge som

ved den vanlige urenheten hennes. Hun skal vente i sekstiseks dager til blodet hennes blir renset.

[6] Når dagene for renselsen hennes er fullført, enten det er for en sønn eller en datter, skal hun komme til presten med et årsgammelt lam som brennoffer, og en ung due eller en turteldue som syndoffer. Hun skal komme til døren til Åpenbaringsteltet. [7] Så skal han komme fram med det for YHVHs ansikt og gjøre soning for henne. Og hun skal bli ren fra blødningen sin. Dette er loven for henne som har født et guttebarn eller et pikebarn. [8] Men hvis hun ikke har råd til et lam, da kan hun komme med to turtelduer eller to unge duer, den ene som brennoffer og den andre som syndoffer. Så skal presten gjøre soning for henne, og hun skal bli ren.»

Til toppen

Kapittel 13

[1] YHVH talte til Måshe og Aharån og sa: [2] «Når et menneske har en misfarging, skabb eller en lys flekk på huden, og det blir som et sår av en ondartet hudsykdom på kroppen hans, skal han føres til presten Aharån, eller til en av hans sønner, prestene. [3] Presten skal undersøke såret på huden. Hvis håret på såret er blitt hvitt og såret viser seg å være dypere enn huden hans, er det et sår av en ondartet hudsykdom. Da skal presten undersøke ham og erklære ham for uren. [4] Men hvis den lyse flekken på huden er hvit, og den ikke ser ut til å være dypere enn huden, og håret ikke er blitt hvitt, da skal presten holde den med såret innestengt i syv dager. [5] Presten skal undersøke ham på den syvende dagen. Hvis såret ser ut til å være uforandret, og hvis såret ikke har spredd seg videre utover huden, da skal presten holde ham innestengt i syv dager til. [6] Så skal presten undersøke ham igjen på den syvende dagen. Hvis såret er blitt mindre og ikke har spredd seg videre utover huden, da skal presten erklære ham ren. Da er det bare skabb, og han skal vaske klærne sine og være ren. [7] Men hvis skabben i det hele tatt skulle spre seg videre utover huden etter at han har vist seg for presten og blitt erklært ren, da skal han vise seg for presten en gang til. [8] Hvis presten ser at skabben har spredd seg videre utover huden, da skal presten erklære ham for uren. Det er en ondartet hudsykdom.

[9] Når det er et sår av en ondartet hudsykdom på et menneske, da skal han føres til presten. [10] Presten skal undersøke ham. Hvis misfargingen på huden er hvit, og den har gjort håret hvitt, og det er en flekk av dødt kjøtt i misfargingen, [11] da har han en kronisk hudsykdom. Presten skal erklære ham for uren, uten å holde ham innestengt, for han er allerede uren. [12] Hvis hudsykdommen bryter ut over hele huden og hudsykdommen dekker hele huden til den syke, fra hode til fot, overalt hvor presten skulle se etter, [13] da skal presten undersøke det. Hvis hudsykdommen har dekket hele kroppen, skal han erklære den med såret for ren. Alt hos ham er blitt hvitt. Han er ren. [14] Men den dagen dødt kjøtt viser seg på ham, skal han være uren. [15] Presten skal undersøke det døde kjøttet og erklære ham for uren. For det døde kjøttet er urent. Det er en ondartet hudsykdom. [16] Men hvis det døde kjøttet

forandrer seg og blir hvitt igjen, skal han komme til presten. [17] Presten skal undersøke ham.
Hvis såret er blitt hvitt, da skal presten erklære den med såret for ren. Han er da ren.

[18] Hvis noen har en byll på huden og den blir legt, [19] og hvis det på stedet der byllen var,
kommer en hvit misfarging eller en lyserød flekk, da skal den vises fram for presten.
[20] Presten skal undersøke den. Viser det seg da at den ligger dypere enn huden og at håret
på den er blitt hvitt, skal presten erklære ham for uren. Det er et sår av en ondartet
hudsykdom som har brutt ut fra byllen. [21] Men hvis presten undersøker den, og det ikke er
noen hvite hår på den, og den ikke er dypere enn huden, men bare har bleknet, da skal
presten holde ham innestengt i syv dager. [22] Hvis den skulle ha spredd seg videre utover
huden, skal presten erklære ham for uren. Det er et sår. [23] Men hvis den lyse flekken ikke
forandrer seg og ikke har spredd seg videre utover, er den bare et arr etter byllen. Presten
skal erklære ham for ren.

2[24] Hvis noen får et brannsår på huden, forårsaket av ild, og det døde kjøttet i brannsåret
blir til en lys flekk, lyserød eller hvit, [25] da skal presten undersøke den. Hvis håret på den
lyse flekken er blitt hvitt og den viser seg å være dypere enn huden, da er det en ondartet
hudsykdom som har brutt ut i brannsåret. Presten skal erklære ham for uren. Det er et sår
av en ondartet hudsykdom. [26] Men hvis presten undersøker det, og det ikke er noen hvite
hår på den lyse flekken og den ikke er dypere enn huden, men bare har bleknet, da skal
presten holde ham innestengt i syv dager. [27] Presten skal undersøke ham på den syvende
dagen. Hvis flekken i det hele tatt har spredd seg utover huden, da skal presten erklære
ham for uren. Det er et sår av en ondartet hudsykdom. [28] Men hvis den lyse flekken ikke
forandrer seg og ikke har spredd seg videre utover på huden, men bare har bleknet, da er
det en misfarging etter brannsåret. Presten skal erklære ham for ren, for det er bare et arr
etter brannsåret.

[29] Hvis en mann eller en kvinne har et sår på hodet eller i skjegget, [30] da skal presten
undersøke såret. Hvis det viser seg å være dypere enn huden, og det er tynne, gule hår på
det, da skal presten erklære ham for uren. Det er en skurv på hodet eller i skjegget. [31] Men
hvis presten undersøker såret av skurven, og det viser seg at det ikke er dypere enn huden,
og det ikke er noen svarte hår på det, da skal presten holde den som har skurven,
innestengt i syv dager. [32] På den syvende dagen skal presten undersøke såret. Hvis skurven
ikke har spredd seg, og det ikke er noen gule hår på det, og skurven ikke er dypere enn
huden, [33] da skal han barbere seg. Men han skal ikke barbere seg der skurven er. Den som
har skurven, skal presten holde innestengt i syv dager. [34] Så skal presten undersøke skurven
på den syvende dagen. Hvis skurven ikke har spredd seg videre utover huden og den ikke
viser seg å være dypere enn huden, da skal presten erklære ham for ren. Han skal vaske
klærne sine og være ren. [35] Men hvis skurven i det hele tatt har spredd seg videre utover
huden etter at han ble erklært ren, [36] da skal presten undersøke ham. Hvis skurven har
spredd seg videre utover huden, trenger ikke presten lete etter gule hår. Han er uren.
[37] Men hvis det ser ut til at skurven ikke har forandret seg, og det vokser svarte hår på den,
da er skurven legt. Han er ren, og presten skal erklære ham for ren.

3 38 Hvis en mann eller en kvinne har lyse flekker på huden, flekker som er hvite, 39 da skal
presten undersøke dem. Hvis de lyse flekkene på kroppen viser seg å være matte og hvite,
da er det bare et hvitt utslett som sprer seg på huden. Han er ren.

40 Når en mann har mistet håret på hodet så han er skallet, er han likevel ren. 41 Den som
har mistet håret foran på hodet så han er skallet, er også ren. 42 Men hvis det kommer et
hvitt og rødlig sår foran eller bak på det skallete hodet, da er det en ondartet hudsykdom
som bryter ut foran eller bak på det skallete hodet hans. 43 Da skal presten undersøke det.
Hvis misfargingen på såret er hvit og rødlig foran eller bak på det skallete hodet hans og det
ser ut som en ondartet hudsykdom på huden, 44 da har mannen en ondartet hudsykdom.
Han er uren. Da skal presten sannelig erklære ham for uren. Han har fått sår på hodet sitt.

45 Den som er angrepet av denne sykdommen og som har fått slike sår, skal flerre klærne
sine og blotte hodet. Han skal dekke til skjegget sitt og rope: «Uren! Uren!» 46 Alle dagene
han har såret, skal han være uren. Han er uren, og han skal bo alene. Utenfor leiren skal
han ha bostedet sitt.

47 Hvis det er en flekk av mugg på et klesplagg, enten det er et ullplagg eller et linplagg,
48 enten det er varpet eller vevd lin eller ull, om det er av lær eller noe som er lagd av lær.
49 Hvis det er en grønnlig eller rødlig flekk på plagget eller læret, enten det er varpet eller
vevd, eller noen slags lærvare, da er det en flekk av mugg, og det skal vises fram for
presten. 50 Presten skal undersøke flekken, og det som har et slikt merke, skal han holde
innestengt i syv dager. 51 Han skal undersøke flekken på den syvende dagen. Hvis flekken
har spredd seg utover på plagget, enten det er varpet eller vevd, av lær eller noe som er
lagd av lær, da er flekken tegn på tærende mugg. Det er urent. 52 Derfor skal han brenne
plagget der flekken finnes, enten det er varpet eller vevd, av ull eller av lin, eller noen slags
lærvare, for det er tærende mugg. Plagget skal brennes opp med ild. 53 Men dersom
presten undersøker det, og flekken ikke har spredd seg utover på plagget, enten det er
varpet eller vevd, eller noen slags lærvare, 54 da skal presten befale at de vasker det som
har flekk på seg. Han skal holde det innestengt i syv dager til. 4 55 Så skal presten undersøke
flekken etter at det er blitt vasket. Hvis flekken ikke har forandret farge, selv om den ikke
har spredd seg videre utover, er det urent, og du skal brenne det opp med ild. Det vil
fortsette å tære, enten skaden er på vrangsiden eller på rettsiden. 56 Hvis presten
undersøker det, og flekken har bleknet etter at han vasket det, da skal han rive denne biten
av plagget, enten av det som er varpet eller vevd, eller av læret. 57 Men hvis flekken igjen
viser seg på plagget, enten det er varpet eller vevd, eller på noe som er lagd av lær, da er
det en flekk som sprer seg. Det som har flekken, skal du brenne med ild. 58 Hvis du vasker
plagget, enten det er varpet eller vevd eller noen slags lærvare, og hvis flekken har
forsvunnet fra det, da skal det vaskes enda en gang, og det skal være rent. 59 Dette er loven
om en flekk av mugg på et plagg av ull eller lin, enten det er varpet eller vevd, eller noen
slags lærvare, som gjelder når noe skal erklæres for rent eller noe skal erklæres for urent.»

Til toppen

Kapittel 14

1 Så talte YHVH til Måshe og sa: 2 «Dette skal være loven som gjelder på renselsesdagen for
den som har en ondartet hudsykdom: Han skal føres fram for presten. 3 Presten skal gå
utenfor leiren, og presten skal undersøke ham. Hvis hudsykdommen på den syke virkelig er
legt, 4 da skal presten befale at det blir tatt to levende, rene fugler, sedertre,
skarlagenfarget garn og isop for ham som skal renses. 5 Presten skal befale at den ene av
fuglene blir slaktet over et leirkar med rennende vann. 6 Så skal han ta den levende fuglen,
sedertreet, det skarlagenfargede garnet og isopen. Sammen med den levende fuglen skal
han dyppe det i blodet fra fuglen som ble slaktet over rennende vann. 7 Syv ganger skal han
stenke blodet på ham som skal renses fra hudsykdommen, og erklære ham for ren. Så skal
han slippe den levende fuglen fri på åpen mark. 8 Han som skal renses, skal vaske klærne
sine, rake av seg alt håret og bade seg i vann, så han blir ren. Etter det skal han komme inn i
leiren, men han skal holde seg utenfor teltet sitt i syv dager. 9 På den syvende dagen skal
han rake av seg alt håret på hodet, skjegget og øyenbrynene sine, alt håret sitt skal han rake
av seg. Han skal vaske klærne sine og bade kroppen sin i vann, og han skal være ren.

10 På den åttende dagen skal han ta to værlam uten feil, ett årsgammelt hunnlam uten feil,
som grødeoffer skal han ta tre tiendedeler av en efa fint mel blandet med olje, og han skal
ta en log olje. 11 Så skal presten som foretar renselsen, stille mannen som skal renses og alt
som hører med, fram for YHVHs ansikt ved døren til Åpenbaringsteltet. 12 Presten skal ta
det ene værlammet og komme fram med det som skyldoffer. Sammen med den ene logen
med olje skal han løfte alt som løfteoffer for YHVHs ansikt. 13 Så skal han slakte lammet på
det stedet der han slakter syndofferet og brennofferet, på det hellige stedet. For på samme
måten som det er med syndofferet, slik tilhører skyldofferet presten. Det er høyhellig.
14 Presten skal ta noe av blodet fra skyldofferet, og presten skal stryke det på den høyre
øreflippen til den som skal renses, på den høyre tommelfingeren hans og på den høyre
stortåen hans. 15 Presten skal ta av den logen olje som hører til, og helle det i håndflaten på
sin venstre hånd. 16 Så skal presten dyppe høyre pekefinger i oljen som er i den venstre
hånden, og med fingeren skal han stenke av oljen syv ganger for YHVHs ansikt. 17 Av resten
av oljen han har i hånden, skal presten stryke noe på den høyre øreflippen til den som skal
renses, på den høyre tommelfingeren hans og på den høyre stortåen hans, oppå blodet fra
skyldofferet. 18 Det som er til overs av oljen som presten har i hånden, skal han helle på
hodet til ham som skal renses. Slik skal presten gjøre soning for ham for YHVHs ansikt.
19 Deretter skal presten ofre syndofferet og gjøre soning for den som skal renses fra sin
urenhet. Etterpå skal han slakte brennofferet. 20 Presten skal bære fram brennofferet og
grødeofferet på alteret. Slik skal presten gjøre soning for ham, og han skal være ren.

5 21 Men dersom det er en fattig mann som ikke har råd til så mye, da skal han ta ett værlam
til skyldoffer, til løfteoffer slik at det blir gjort soning for ham. Sammen med det skal han ta
en tiendedel av en efa fint mel blandet med olje som grødeoffer, en log olje 22 og to
turtelduer eller to unge duer, ettersom han har råd til. Den ene skal være et syndoffer og
den andre et brennoffer. 23 Han skal komme til presten med alt dette på den åttende dagen

av renselsen sin, til døren til Åpenbaringsteltet, for YHVHs ansikt. [24] Presten skal ta lammet
til skyldofferet og logen olje som hører til, og presten skal løfte det som løfteoffer for
YHVHs ansikt. [25] Så skal han slakte lammet til skyldofferet, og presten skal ta av blodet fra
skyldofferet og stryke det på den høyre øreflippen til den som skal renses, på den høyre
tommelfingeren hans og på den høyre stortåen hans. [26] Presten skal helle noe av oljen i
håndflaten på sin venstre hånd. [27] Med høyre finger skal presten ta av oljen i sin venstre
hånd og stenke den syv ganger framfor YHVHs ansikt. [28] Noe av oljen han har i hånden, skal
presten stryke på den høyre øreflippen til ham som skal renses, på den høyre
tommelfingeren hans og på den høyre stortåen hans, på samme sted som blodet av
skyldofferet er. [29] Det som er til overs av oljen som presten har i hånden, skal han helle på
hodet til ham som skal renses, så det blir gjort soning for ham for YHVHs ansikt. [30] Så skal
han ofre den ene av turtelduene eller de unge duene, ettersom han har råd til. [31] Etter hva
han har råd til, skal den ene være til syndoffer og den andre til brennoffer, sammen med
grødeofferet. For ham som skal renses, skal presten gjøre soning for YHVHs ansikt. [32] Dette
er loven for den som hadde et sår av en ondartet hudsykdom, men som ikke har råd til den
vanlige renselsen.»

6[33] YHVH talte til Måshe og Aharån og sa: [34] «Når dere kommer inn i K'naans land, som Jeg
gir dere til eiendom, og Jeg lar det komme en smitte av sopp på et hus i det landet som er
deres eiendom, [35] da skal den som eier huset, gå og fortelle det til presten og si: «For meg
ser det ut som at det er en smitte i huset.» [36] Da skal presten befale at de tømmer huset før
presten selv går inn i det for å undersøke soppen, så ikke alt som er i huset, skal bli urent.
Etterpå skal presten gå inn for å undersøke huset. [37] Han skal undersøke smitten. Hvis
smitten på veggene i huset viser seg som grønnlige eller rødlige merker og de ser ut til å gå
dypt inn i veggen, [38] skal presten gå ut av huset og stille seg ved døren til huset, og han skal
stenge huset i syv dager. [39] På den syvende dagen skal presten komme tilbake for å
undersøke. Hvis smitten da har spredd seg utover på veggene i huset, [40] skal presten befale
at de river ut de steinene der smitten finnes, og de skal kaste steinene utenfor byen på et
urent sted. [41] Så skal han la huset skrapes overalt innvendig. Støvet de skraper av, skal de
kaste utenfor byen på et urent sted. [42] Så skal de ta andre steiner og sette dem inn i stedet
for steinene som ble kastet, og han skal ta ny mørtel og stryke over huset med den. [43] Hvis
smitten kommer tilbake og bryter ut på huset igjen, etter at han har revet ut steinene, og
etter at han har skrapt huset, og etter at det er strøket over, [44] da skal presten komme og
undersøke. Hvis smitten virkelig har spredd seg i huset, da er det en ødeleggende sopp i
huset. Det er urent. [45] Han skal rive ned huset, steinene, tømmeret og alt mørtelet som ble
strøket på huset, og han skal bære alt utenfor byen, til et urent sted. [46] Den som går inn i
huset så lenge det er avstengt, skal være uren til kvelden. [47] Den som legger seg i huset, skal
vaske klærne sine, og den som spiser i huset, skal vaske klærne sine. [48] Men hvis presten
kommer inn og undersøker det, og smitten virkelig ikke har spredd seg i huset etter at huset
ble strøket over, da skal presten erklære huset for rent, for da er smitten legt.

49 Til rensingen av huset skal han ta to fugler, sedertre, skarlagenfarget garn og isop. 50 Så
skal han slakte den ene fuglen i et leirkar over rennende vann. 51 Han skal ta sedertreet,
isopen, det skarlagenfargede garnet og den levende fuglen, og dyppe alt sammen i blodet
fra den fuglen som ble slaktet, og i det rennende vannet. Så skal han stenke det på huset
syv ganger. 52 Han skal rense huset med blodet fra fuglen og det rennende vannet og med
den levende fuglen, sammen med sedertreet, isopen og det skarlagenfargede garnet. 53 Så
skal han slippe den levende fuglen fri på åpen mark utenfor byen. Slik er det gjort soning for
huset. Og det skal være rent.

54 Dette er loven om ethvert sår av hudsykdommer og skurv, 55 om mugg på klesplagg og
sopp på hus, 56 om misfarging og skabb og om lyse flekker, 57 så en kan avgjøre når noe er
urent og når noe er rent. Dette er loven om hudsykdommer, mugg og sopp.»

Til toppen

Kapittel 15

1 YHVH talte til Måshe og Aharån, og sa: 2 «Tal til Israels barn og si til dem: Når en mann har
en utflod fra kroppen, da er utfloden hans uren. 3 Slik skal det være med urenheten hans
når det gjelder utfloden, enten det flyter utflod fra kroppen hans, eller kroppen hans
stopper utfloden, så er det urenhet fra ham. 4 Hvert leie der den med utflod ligger, er urent,
og alle ting han sitter på, skal være urene. 5 Den som rører ved leiet hans, skal vaske klærne
sine og bade seg i vann og være uren til kvelden. 6 Den som sitter på noe som den med
utflod har sittet på, skal vaske klærne sine og bade seg i vann og være uren til kvelden.
7 Den som rører ved kroppen til den med utflod, skal vaske klærne sine og bade seg i vann
og være uren til kvelden. 8 Hvis den med utflod spytter på en som er ren, da skal han vaske
klærne sine og bade seg i vann og være uren til kvelden. 9 Enhver sadel som den med utflod
rir på, skal være uren. 10 Enhver som rører ved noe som var under ham, skal være uren til
kvelden. Den som bærer noen av disse tingene, skal vaske klærne sine og bade seg i vann
og være uren til kvelden. 11 Enhver som han med utflod rører ved, uten at han har skylt
hendene sine i vann, han skal vaske klærne sine og bade seg i vann og være uren til
kvelden. 12 Ethvert leirkar han med utflod rører, skal knuses, og ethvert kar av tre skal
skylles i vann.

13 Når den med utflod er renset for utfloden sin, skal han regne syv dager for renselsen. Han
skal vaske klærne sine og bade kroppen sin i rennende vann. Så skal han være ren. 14 På den
åttende dagen skal han ta to turtelduer eller to unge duer. Han skal komme fram for YHVHs
ansikt ved døren til Åpenbaringsteltet og gi dem til presten. 15 Så skal presten ofre dem, den
ene som syndoffer og den andre som brennoffer. Slik skal presten gjøre soning for ham for
YHVHs ansikt, på grunn av utfloden hans.

7 16 Hvis en mann får sædutløsning, skal han bade hele kroppen i vann og være uren til
kvelden. 17 Ethvert plagg og alt av skinn som det kommer sæd på, skal vaskes med vann og
være urent til kvelden. 18 Også når en mann ligger med en kvinne og mannen får
sædutløsning, da skal de begge bade seg i vann og være urene til kvelden.

19 Hvis en kvinne har utflod og utfloden fra kroppen hennes er blod, da forblir hun i urenhet
i syv dager. Den som rører ved henne, skal være uren til kvelden. 20 Alt det hun ligger på i
tiden hun er uren, skal være urent. Også alt det hun sitter på, skal være urent. 21 Enhver
som rører ved leiet hennes, skal vaske klærne sine og bade seg i vann og være uren til
kvelden. 22 Enhver som rører noe hun har sittet på, skal vaske klærne sine og bade seg i
vann og være uren til kvelden. 23 Hvis det er noen som rører ved noe på leiet hennes eller
ved noe hun sitter på, da skal han være uren til kvelden. 24 Hvis en mann skulle ligge med
henne, slik at urenheten hennes kommer på ham, da skal han være uren i syv dager. Og
hvert leie han ligger på, skal være urent.

25 Hvis en kvinne har en utflod av blod i mange dager, utenom tiden for den vanlige
urenheten hennes, eller om tiden går utover den vanlige tiden for urenheten hennes, da
skal tallet på dager for den urene utfloden være det samme som for den vanlige urenheten
hennes. Hun skal være uren. 26 Ethvert leie hun ligger på alle dagene hun har utflod, skal
være for henne som leiet hennes under urenheten hennes. Uansett hva hun sitter på skal
være urent, slik det er urent under urenheten hennes. 27 Enhver som rører ved noe av
dette, skal være uren. Han skal vaske klærne sine og bade seg i vann og være uren til
kvelden.

28 Men når hun blir renset fra utfloden sin, da skal hun regne syv dager fram, og etter det
skal hun være ren. 29 På den åttende dagen skal hun ta to turtelduer eller to unge duer, og
føre dem fram for presten ved døren til Åpenbaringsteltet. 30 Så skal presten ofre den ene
som syndoffer og den andre som brennoffer, og presten skal gjøre soning for henne for
YHVHs ansikt, for den utfloden som gjorde henne uren.

Maftir 31 Slik skal dere holde Israels barn atskilt fra sin urenhet, for at de ikke skal dø i sin
urenhet når de gjør Mitt tabernakel urent, det som er midt iblant dem.

32 Dette er loven for den som har utflod, og for den som har sædutløsning og blir uren ved
det, 33 og for henne som er uvel på grunn av sin vanlige urenhet, og for en som har utflod,
enten mann eller kvinne, og for en mann som ligger med henne som er uren.»

Til toppen

Parashah 27 haftarah

Andre kongebok 4:42 – 5:19

42 Så kom en mann fra Ba'al-Sjalisja. I knyttet sitt hadde han med brød bakt av førstegrøden,
tjue byggbrød og nymodent korn til Elåhims mann. Han sa: «Gi det til folket, så de kan få
spise.» 43 Men tjeneren hans sa: «Hva? Skal jeg sette dette fram rett foran hundre menn?»
Da sa han igjen: «Gi det til folket, så de kan få spise. For så sier YHVH: De skal spise og få til
overs.» 44 Så satte han det fram for dem, og de spiste og fikk også til overs, etter YHVHs
Ord.

Kapittel 5

[1] Na'aman, øverstkommanderende for hæren til kongen av Aram (Syria), var en mektig og
aktet mann hos sin herre. For ved ham hadde YHVH gitt seier til Aram. Han var også en
mektig kriger, men han var spedalsk. [2] Syrerne hadde dratt ut for å plyndre, og de hadde
tatt til fange en ung pike fra Israels land. Hun tjente hos Na'amans kone. [3] Så sa hun til sin
husfrue: «Hvis bare min herre var hos profeten i Shåmrån! Da ville han fri ham fra
spedalskheten hans.» [4] Na'aman gikk inn og talte til sin herre og sa: «Det og det sa piken fra
Israels land.»

[5] Da sa kongen av Syria: «Reis nå dit, og jeg skal sende et brev til Israels konge.» Så dro han
av sted og tok med seg ti talenter sølv, seks tusen sekel gull og ti festkledninger. [6] Han
hadde med brevet til kongen i Israel, der det sto: «Når nå dette brevet kommer til deg, vil
jeg gjøre oppmerksom på at jeg har sendt min tjener Na'aman til deg, for at du skal fri ham
fra spedalskheten hans.» [7] Da Israels konge leste brevet, skjedde det at han flerret klærne
sine og sa: «Er jeg Elåhim, så jeg skulle slå i hjel og gjøre levende, siden han sender en mann
til meg for at jeg skal fri ham fra spedalskheten hans? Legg nå merke til og se hvordan han
vil få et påskudd til strid mot meg.» [8] Men da Elishah, Elåhims mann, fikk høre at kongen i
Israel hadde flerret klærne sine, sendte han bud til kongen og sa: «Hvorfor har du flerret
klærne dine? La ham komme til meg, så skal han få erfare at det finnes en profet i Israel.»

[9] Na'aman dro dit med hestene og vognen sin, og han sto ved døren til Elishahs hus.
[10] Elishah sendte en budbærer ut til ham og sa: «Gå og bad deg i Jarden syv ganger, så skal
kjøttet ditt bli godt igjen, og bli rent.» [11] Men Na'aman ble vred og dro bort og sa:
«Sannelig, jeg sa til meg selv: Han vil sikkert komme ut til meg og stå og påkalle YHVH sin
Elåhims navn og stryke hånden sin over stedet og ta spedalskheten bort. [12] Er ikke Amanah
og Parpar, elvene i Damesek, bedre enn alle vann i Israel? Kunne jeg ikke ha badet meg i
dem og blitt ren?» Så snudde han og dro bort i harme. [13] Men tjenerne hans kom nærmere
og talte til ham og sa: «Min far, hvis profeten hadde sagt at du skulle gjøre noe vanskelig,
ville du ikke da ha gjort det? Hvor mye mer da når han bare sier til deg: Bad deg og bli ren?»
[14] Så dro han ned og dukket seg syv ganger i Jarden, etter Elåhims manns ord. Hans kjøtt
kom tilbake på ham og det var som kjøttet på en liten gutt, og han var ren.

[15] Han vendte tilbake til Elåhims mann, både han selv og hele følget hans, og han kom og
sto framfor ansiktet hans. Han sa: «Sannelig, nå erkjenner jeg at det ikke finnes noen Elåhim
på hele jorden, uten i Israel. Ta derfor imot en gave fra din tjener!» [16] Men han sa: «Så sant
YHVH lever, framfor Hans ansikt er det jeg står: Jeg vil ikke ta imot noe.» Han nødet ham til
å ta imot den, men han avviste det. [17] Så sa Na'aman: «Jeg ber deg, hvis ikke, så la din
tjener få så mye jord som to muldyr kan bære. For din tjener vil ikke lenger ofre brennoffer
eller slaktoffer til andre guder, men bare til YHVH.

[18] Men må YHVH tilgi din tjener i dette: Når min herre går inn i huset til Rimmån for å tilbe
der, og han støtter seg til hånden min, og jeg faller på kne i huset til Rimmån, når jeg faller
på kne i huset til Rimmån, må da YHVH tilgi din tjener for denne gjerningen.» [19] Da sa han til
ham: «Gå i fred!» Så dro han et kort stykke bort fra ham.

Andre kongebok 7:3 – 7:20

[3] Det var fire spedalske menn ved inngangen til porten. De sa til hverandre: «Hvorfor skal vi
sitte her til vi dør? [4] Sier vi: Vi vil gå inn i byen, så er det hungersnød i byen, og da kommer
vi til å dø der. Hvis vi blir sittende her, kommer vi også til å dø. La oss derfor overgi oss til
syrernes leir. Hvis de lar oss leve, skal vi leve. Hvis de dreper oss, skal vi dø.» [5] De sto opp i
skumringen for å gå til syrernes leir. Da de var kommet til utkanten av syrernes leir, se, da
var det ingen der! [6] For YHVH hadde gjort det slik at syrernes hær hadde hørt lyden av
vogner og lyden av hester, lyden av en stor hær. Så sa de til hverandre: «Se, Israels konge
har leid kongene over hitittene og over Mitsrajim mot oss for å angripe oss.» [7] Derfor sto de
opp og flyktet i skumringen, og de forlot leiren som den var, teltene, hestene og eslene, og
de flyktet for sitt liv. [8] Da disse spedalske kom til utkanten av leiren, gikk de inn i et telt og
spiste og drakk, og de bar med seg sølv og gull og klær derfra, og gikk for å gjemme det. Så
kom de tilbake og gikk inn i et annet telt. Også derfra bar de med seg det som var der, og de
gikk for å gjemme det. [9] Så sa de til hverandre: «Det vi gjør i dag, er ikke rett. Dette er
dagen med gode nyheter, og vi holder oss tause. Hvis vi venter til morgenen når det blir
lyst, vil vi føre skyld over oss. Kom derfor, så vi kan gå og fortelle det i kongens hus.» [10] Så
gikk de og ropte til portvaktene i byen. De fortalte dette til dem og sa: «Vi gikk over til
syrernes leir, men der var det ingen å se, ikke engang noen lyd av et menneske, bare hester
og esler som sto bundet, og teltene var slik de skulle.» [11] Portvaktene ropte dette ut, og de
fortalte det inne i kongens hus. [12] Så sto kongen opp om natten og sa til tjenerne sine: «La
meg nå fortelle dere hva syrerne har gjort med oss. De vet at vi er sultne. Derfor har de gått
ut fra leiren og gjemt seg ute på marken. De sier: Når de kommer ut av byen, skal vi fange
dem levende, og så kan vi komme inn i byen.» [13] Men en av tjenerne hans svarte og sa: «La
nå noen ta fem av hestene som er igjen i byen. Enten vil det gå med dem som det går med
hele den skaren av Israel som er igjen i byen. Eller så vil det gå med dem som det er gått
med hele den skaren av Israel som er døde. La oss sende dem av sted, så får vi se.» [14] De
tok to vogner med hester foran. Kongen sendte dem i retning av den syriske hæren og sa:
«Gå av sted og se!» [15] De dro etter dem helt til Jarden. Og sannelig, langs hele veien var det
fullt av klesplagg og våpen som syrerne hadde kastet fra seg mens de skyndte seg av sted.
Så vendte utsendingene tilbake og fortalte det til kongen. [16] Da gikk folket ut og plyndret
leiren til syrerne. Så ble et mål fint mel solgt for en sekel, og to mål bygg for en sekel, etter
ordet fra YHVH.

[17] Kongen hadde utnevnt embetsmannen som han støttet seg til, til å ha oppsyn med
porten. Men folket trampet ham ned i porten, så han døde, slik Elåhims mann hadde sagt
da kongen kom ned til ham. [18] Det skjedde slik som Elåhims mann hadde talt til kongen og
sagt: «I Shåmråns port på denne tiden i morgen skal to mål bygg være til salgs for en sekel,
og et mål fint mel for en sekel.» [19] Da hadde denne embetsmannen svart Elåhims mann og
sagt: «Se nå, om så YHVH lagde sluser i himmelen, kunne da noe slikt skje?» Og han hadde
svart: «Du skal sannelig få se det med dine egne øyne, men du skal ikke få spise av det.»
[20] Slik gikk det med ham, for folket trampet ham ned i porten, så han døde.

Parashah 27 brit chadashah

Matittjaho / Matteus 8:1 – 8:17

1 Da Han kom ned fra fjellet, var det store folkeskarer som fulgte Ham. **2** Og se, en spedalsk kom og kastet seg ned for Ham og sa: «Herre, hvis Du vil, kan Du gjøre meg ren.» **3** Da rakte Jeshoa ut hånden og rørte ved ham. Og Han sa: «Jeg vil. Bli ren!» Straks ble spedalskheten hans renset. **4** Jeshoa sa til ham: «Se til at du ikke forteller dette til noen! Men gå av sted og vis deg for presten, og bær fram den offergaven Måshe har befalt, som et vitnesbyrd for dem.»

5 Da Jeshoa var på vei inn i K'far-Nachom, kom en offiser til Ham, ba Ham **6** og sa: «Herre, tjeneren min ligger lam hjemme, med svære plager.» **7** Jeshoa sa til ham: «Jeg skal komme og helbrede ham.» **8** Offiseren svarte og sa: «Herre, jeg er ikke verdig til at Du kommer inn under mitt tak. Men si bare et ord, så vil tjeneren min bli helbredet. **9** For jeg er også en mann under myndighet, og har soldater under meg. Og jeg sier til én: Gå! og han går, og til en annen: Kom! og han kommer, og til tjeneren min: Gjør dette! og han gjør det.» **10** Da Jeshoa hørte det, undret Han seg og sa til dem som fulgte etter: «Sannelig sier Jeg dere: Ikke engang i Israel har Jeg funnet en så stor tro! **11** Og Jeg sier dere at mange skal komme fra øst og vest og sitte til bords med Avraham, Jitzchak og Ja'akåv i Himlenes rike [Sal 107; Jes 2; 60; Mal 1,11]. **12** Men rikets sønner skal kastes ut i det ytterste mørket. Der skal det være gråt og tenners gnissel.» **13** Så sa Jeshoa til offiseren: «Gå av sted! Og det skal skje deg som du har trodd!» Og tjeneren hans ble helbredet i samme stund.

14 Da Jeshoa var kommet inn i Kefas hus, så Han at hans svigermor lå syk og hadde feber. **15** Han rørte ved hånden hennes, og feberen forlot henne. Og hun sto opp og tjente dem.

16 Da kvelden kom, førte de til Ham mange demonbesatte. Han drev ut åndene med et ord og helbredet alle som var syke, **17** slik at det ble oppfylt som var talt ved profeten Jeshajaho, når han sier: «Han selv tok våre skrøpeligheter og bar våre sykdommer. [Jes 53,4]»

Matittjaho / Matteus 9:20 – 9:26

20 Og se, en kvinne som hadde hatt blødninger i tolv år, kom bakfra og rørte ved tzitziten på kappen Hans. **21** For hun sa med seg selv: «Hvis jeg bare kan få røre ved klærne Hans, så skal jeg bli helbredet.» **22** Men Jeshoa snudde seg, og da Han så henne, sa Han: «Vær frimodig, datter, din tro har frelst deg.» Og kvinnen ble frisk fra samme stund.

23 Da Jeshoa kom til forstanderens hus og så fløytespillerne og den støyende mengden, **24** sa Han til dem: «Gjør plass, for piken er ikke død, men hun sover.» Og de bare lo av Ham. **25** Men da folkemengden var sendt utenfor, gikk Han inn og tok henne ved hånden, og piken sto opp. **26** Og nyheten om dette spredte seg utover i hele det området.

Matittjaho / Matteus 11:2 – 11:6

2 Mens Jåchanan satt i fengslet, hørte han om Mashijach gjerninger. Derfor sendte han to av disiplene sine. **3** De sa til Ham: «Er Du Den som skal komme, eller skal vi vente en

annen?» [4] Jeshoa svarte og sa til dem: «Gå og fortell Jåchanan alt dere hører og ser: [5] Blinde ser og lamme går. Spedalske blir renset og døve hører. Døde blir vekket opp, og evangeliet blir forkynt for fattige. [6] Og salig er den som ikke tar anstøt av Meg.»

Markus 1:40 – 1:45

[40] Det kommer en spedalsk til Ham, som bønnfaller Ham, kneler for Ham og sier: «Hvis Du vil, har Du makt til å gjøre meg ren.» [41] Da ble Jeshoa grepet av dyp medlidenhet. Han rakte ut sin hånd, rørte ved ham og sier til ham: «Jeg vil, bli renset!» [42] Med det samme Han hadde talt, forlot spedalskheten ham, og han var renset. [43] Og Han advarte ham bestemt, sendte ham straks bort [44] og sa til ham: «Se til at du ikke forteller dette til noen. Men gå av sted, vis deg for presten og ofre for din renselse det som Måshe har befalt, til et vitnesbyrd for dem.» [45] Men han gikk av sted og begynte å gjøre kjent og spre ryktet om det Jeshoa hadde gjort. Derfor kunne ikke Jeshoa lenger gå åpenlyst inn i byen, men holdt seg ute på øde steder. Men de kom til Ham fra alle kanter.

Markus 5:24 – 5:34

[24] Så gikk Jeshoa med ham, og en stor folkemengde fulgte Ham og trengte seg om Ham. [25] Nå var det en kvinne som hadde hatt store blødninger i tolv år, [26] og hun hadde lidd mye under mange leger. Hun hadde brukt opp alt hun eide, uten å bli bedre. Det ble heller verre med henne. [27] Da hun hørte om Jeshoa, kom hun bakfra i folkemengden og rørte ved kappen Hans. [28] Hun sa: «Hvis jeg bare kan få rørt ved klærne Hans, så blir jeg helbredet.» [29] Straks tørket kilden for blødningene hennes, og hun kjente på kroppen sin at hun var helbredet fra plagen. [30] Og Jeshoa, som straks kjente i seg selv at en kraft gikk ut fra Ham, snudde seg i mengden og sa: «Hvem var det som rørte ved klærne Mine?» [31] Men disiplene Hans sa til Ham: «Du ser mengden som trenger seg rundt Deg, og Du sier: Hvem rørte ved Meg?» [32] Han så seg omkring og fikk øye på henne som hadde gjort dette. [33] Og kvinnen kom redd og skjelvende, vel vitende om det som hadde hendt henne, og falt ned foran Ham og fortalte Ham hele sannheten. [34] Og Han sa til henne: «Datter, din tro har frelst deg. Gå i fred og vær helbredet fra din plage!»

Lukas 2:22 – 2:24

[22] Da nå dagene for Miriams renselse etter Tårat Måshe var over, tok de Ham med til Jeroshalajim for å framstille Ham for YHVH, [23] slik det er skrevet i b'Tårat YHVH: Enhver av hankjønn som åpner morsliv, skal kalles hellig for YHVH [2. Mos. 13:2, 12, 15], [24] og for å bære fram et offer etter det som er sagt i b'Tårat YHVH: Et par turtelduer eller to unge duer.

Lukas 5:12 – 5:16

[12] Det skjedde mens Han var i en av byene, s e, det var en mann som var full av spedalskhet. Da han så Jeshoa, falt han ned på sitt ansikt, ba Ham inntrengende og sa: «Herre, hvis Du vil, har Du kraft til å gjøre meg ren.» [13] Så rakte Han ut hånden, rørte ved ham og sa: «Jeg vil, bli renset!» Med det samme forlot spedalskheten ham. [14] Og Jeshoa påla ham at han ikke skulle fortelle det til noen: «Men gå og vis deg for presten, og bær fram et offer for din

renselse, som et vitnesbyrd for dem, slik Måshe har befalt.» [15] Men ryktet om Ham bredte seg enda mer utover. Og store folkemengder kom sammen for å høre, og for at Han skulle helbrede alle sykdommene deres. [16] Men Han trakk seg tilbake til ørkenområdene og ba.

Lukas 7:18 – 7:23

[18] Jåchanans disipler fortalte ham om alt det som hadde hendt. [19] Og Jåchanan kalte til seg to av disiplene sine, sendte dem til Jeshoa og sa: «Er Du Den som skal komme, eller skal vi vente en annen?» [20] Da mennene var kommet til Ham, sa de: «Døperen Jåchanan har sendt oss til Deg for å si: Er Du Den som skal komme, eller skal vi vente en annen?» [21] Samtidig helbredet Han mange for sykdommer, plager og onde ånder. Og mange blinde ga Han synet. [22] Jeshoa svarte og sa til dem: «Gå og fortell Jåchanan om alt det som dere har sett og hørt: at blinde ser, lamme går, spedalske blir renset, døve hører, døde blir vekket opp, og evangeliet forkynnes for fattige. [23] Og salig er den som ikke tar anstøt av Meg.»

Lukas 8:42 – 8:48

[42] for han hadde en eneste datter på omkring tolv år, og hun lå for døden. Men mens Han gikk, trengte folkemengden seg inn på Ham. [43] En kvinne som hadde hatt blødninger i tolv år, og som hadde brukt alt hun hadde til livets opphold på leger og ikke kunne bli legt av noen, [44] kom nå bakfra og rørte ved tzitziten på kappen Hans. Og straks stanset blødningen hennes. [45] Og Jeshoa sa: «Hvem var det som rørte Meg?» Da alle nektet, sa Shimån Kefa og de som var med ham: «Mester, folkemengden trenger på og presser Deg, og Du sier: Hvem var det som rørte ved Meg?» [46] Men Jeshoa sa: «Noen var det som rørte ved Meg, for Jeg merket at det gikk kraft ut fra Meg.» [47] Da kvinnen innså at hun ikke kunne skjule seg, kom hun skjelvende og falt ned foran Ham. Og hun forklarte for Ham foran hele folket hva som var grunnen til at hun hadde rørt ved Ham, og hvordan hun ble helbredet med det samme. [48] Og Han sa til henne: «Datter, vær ved godt mot, din tro har frelst deg. Gå bort i fred!»

Jåchanan / Johannes 6:8 – 6:13

[8] En av disiplene Hans, Anderai, Shimån Kefas bror, sier til Ham: [9] «Det er en liten gutt her som har fem byggbrød og to små fisker, men hva er det til så mange?»

[10] Da sa Jeshoa: «Få folket til å sette seg ned!» Det var mye gress på stedet. Så satte mennene seg i et antall på omkring fem tusen. [11] Jeshoa tok brødene, og da Han hadde bedt b'racha (takkebønnen), delte Han dem ut til disiplene, og disiplene ga til dem som hadde satt seg ned. På samme måte av småfiskene, så mye de ville ha. [12] Da alle var blitt mette, sier Han til disiplene sine: «Samle inn stykkene som er igjen, så ingenting går til spille.» [13] Da samlet de inn alt, og de fylte tolv kurver med stykkene som var til overs etter dem som hadde spist av de fem byggbrødene.

Romerne 6:8 – 6:23

[8] Men døde vi med Mashijach, da tror vi at vi også skal leve med Ham, [9] fordi vi vet at etter at Mashijach er oppreist fra de døde, dør Han ikke mer. Døden hersker ikke lenger over

Ham. [10] For den døden Han døde, den døde Han for synden én gang for alle, men det livet
Han lever, det lever Han for Elåhim. [11] Slik skal også dere regne dere som døde for synden,
men levende for Elåhim i Jeshoa haMashijach, vår Herre.

[12] La derfor ikke synden ha herredømme i deres dødelige kropp, så dere skulle lyde den i
dens lyster. [13] Og still heller ikke lemmene deres fram som våpen for urettferdigheten til
tjeneste for synden, men still dere selv fram til tjeneste for Elåhim som de som av døde er
blitt levende, og still lemmene deres fram som våpen for rettferdigheten til tjeneste for
Elåhim. [14] For synden skal ikke herske over dere, siden dere ikke er under loven, men under
nåden.

[15] Hva da? Skal vi synde siden vi ikke er under loven, men under nåden? På ingen måte!
[16] Vet dere ikke at når dere stiller dere fram som tjenere til lydighet mot noen, er dere
tjenere under den dere lyder, enten det er under synden som fører til døden, eller det er
under lydigheten som fører til rettferdighet? [17] Men Elåhim være takk! Selv om dere har
vært slaver under synden, er dere nå av hjertet blitt lydige mot den lærdomsform som dere
ble overgitt til. [18] Og etter at dere ble satt fri fra synden, ble dere tjenere for
rettferdigheten. [19] Jeg bruker menneskelige uttrykk på grunn av deres kjøtts skrøpelighet.
For på samme måte som dere før stilte lemmene deres fram som tjenere for urenheten og
for lovløsheten, til lovløshet, slik skal dere nå stille lemmene deres fram som tjenere for
rettferdigheten, til helliggjørelse. [20] For da dere var syndens slaver, var dere frie fra
rettferdigheten. [21] Hva slags frukt hadde dere den gang? Slik frukt som dere nå skammer
dere over, slikt som har døden som mål. [22] Men nå, siden dere er blitt satt fri fra synden og
er blitt tjenere for Elåhim, da høster dere frukt som fører til helliggjørelse, og målet er evig
liv. [23] For syndens lønn er døden, men Elåhims nådegave er evig liv i Jeshoa haMashijach,
vår Herre.

Hebreerne 13:4

[4] Ekteskapet skal holdes i ære blant alle, og ektesengen skal holdes usmittet, for horkarer
og ekteskapsbrytere skal Elåhim dømme.